

naar Folkethinget den ene Gang efter den anden gaar fra sine Principer, saa paa det og saa paa det Omraade, have de ganske vist ikke Andet at gjøre, naar de ville have Noget igjennem, end at give Alt uden Prutning. Jeg beklager mig ikke derover, thi der skal maaske stærke, skarpe Midler til for at kunne faae Vinene op for den hele nuværende politiske Situation. Det er muligt, at det maa høre med rigtigt for Alvor, ialtsald naturligvis indenfor den Begrændsning, som vi formaa, vi ere jo ikke almægtige — at det hedder for de Herrers Bedkommende: So galere, jo bedre!

Marineministeren (Kavn): Jeg tager blot Ordet for at gjøre et Par Bemærkninger angaaende det ærede Medlems Indledningsforedrag om Ministeriets formodede Stilling. Da jeg hørte det, kunde jeg ikke undertrykke en Beklagelse over, at det ærede Medlem ikke er bleven Romanforfatter; thi han viste, synes jeg, i dette Foredrag, at han var i Besiddelse af en saadan Fantasi, at vistnok de berømteste Forfattere af Sensationsromaner, Spørgelse- og Noverhistorier i høi Grad maa misunde ham. Hans Fantasi førte ham imidlertid i en overordentlig Grad bort fra den virkelige Verden. Jeg kan derfor ikke paa nogen Maade modtage hans Ros over Regjeringen for Snildhed. Jeg vil ogsaa gjerne have lidt nærmere Forklaring af, hvori den skulde bestaa. Jeg skal ikke gaa tilbage til November 1877, men jeg vil spørge ham om, hvad Overordentligt der fandt Sted ved Behandlingen af Sværnsloven ifjor, om den ikke gik aldeles sin naturlige Gang, og om der i mine Forhandlinger med Udvalget var Nogetsomhelst Skjul, eller om der overhovedet skete andet Abnormt ved den Leilighed, end at netop ikke Sværnet fik, hvad det ærede Medlem i sin Naade havde tiltænkt det (En Stemme: Hærløven!). At anføre Hærløvens Behandling som Tegnet paa Ministeriets Snildhed, synes dog at være noget mærkeligt; det havde jeg egentlig ikke tænkt før, at Ministeriet skulde faae Ros for; men nu, hvad den foreliggende Sag angaar, erklærer jeg paa det Bestemteste, at der ikke har været nogensomhelst Aftale mellem Ministeriet og Flertallet i Udvalget, ikke nogensomhelst Aftale. Hvorvidt Ministeriet er glad eller bedrøvet over, hvad der er foresaldet i Udvalget, skal jeg ikke udtale mig om; men det kan virkeligt det ærede Medlem slet ikke vide. Forresten har jeg dog ikke kunnet undlade at tænke paa, at det, som det ærede Medlem nu saa pønt kalder Snildhed hos Ministeriet, kunde man maaske ogsaa kalde politisk Falskhed (Berg: Nei, nei!). Det kunde man maaske dog nok; men jeg vil saa vise den Bestyrbning paa det Alvorligste tilbage

og blot tilføie, at, hvis det ærede Medlem virkelig kan have Fornøielse af at give den Rolle, som han gav i Begyndelsen af sit Foredrag, skal det være ham vel undt; jeg tror ikke, at man ret vel kan forlange Bedre af en Modstander.

Berg: Den meget ærede Minister synes ikke om, at mine Udtalelser kom frem; jeg har forudsat, at Ministeren nødvendigvis maatte imødegaa dem.

Formanden (Krabbe): Der er endnu indtegnet 8 Kalere, og jeg skal af Hensyn dertil standse Forhandlingen i aften.

Ved Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brig) er indbragt et Andragende fra Baron G. M. Gebalia om Erstatning for Tab ved forskellige af Andrageren her i Landet udsørte Jernbaneanlæg. Det vil blive tilskillet Finantsudvalget.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

- 1) Valg af Formand, Viceformænd og Sekretærer for de følgende 4 Uger.
- 2) Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende:
  - Forslag til Lov om Forandring i Kolonialloven for de dansk-vestindiske Der af 27de November 1863, om Hærstyrken paa de dansk-vestindiske Der og om Kolonialkassernes Bidrag til de almindelige Statsforpødenheder.
- 3) Fortsættelse af anden Behandling af: Forslag til Straffelov for Krigsmagten.

Mødet hævet Kl. 12¹/₄.